

Перспектива

Працюємо для Перемоги!

№9 (1637) 3 березня 2023 року

ВЕСНА ОBOB'ЯЗKОВО ПЕРЕМОЖЕ!

На Хмельницькій АЕС працює понад 1600 жінок, котрі виконують різні завдання, мають відповідну підготовку та досвід. Жінки на ХАЕС ділять разом з чоловіками і важку працю, яка потребує фізичних зусиль, і роботу, яка вимагає особливих знань та навичок.

З першими днями весни, коли сама природа починає відроджуватися та розквітати, ми традиційно віддаємо шану жінкам, як Березиням родини, народу, Нації.

Цьогорічна весна така ж тривожна, як і минула, але ми навчилися тримати удар, давати відсіч та боронити своє. Ми разом працюємо для Перемоги, виконуємо плани, волонтеримо, збираємо кошти на ЗСУ!

Тому сьогодні, вітаючи жіноцтво з початком весни,

ми бачимо, як змінилися наші співробітниці, наші рідні, наші землячки за цей рік Незламності...

Але зима мине, їй на зміну обов'язково прийде Весна, і знову будуть квіти, подарунки, знову буде мир та безпека. Ми разом робимо все, аби прийшла Весна, прийшла Перемога!

Вдячні вам, наші хороші, за підтримку, за рішучість, за віру, надію і любов!

Вітаємо вас з Весною! Будьте натхненними та коханими!
З вірою в Україну та ЗСУ!

Андрій Козюра, генеральний директор ВП ХАЕС
Михайло Гук, голова ППО ВП ХАЕС

ЖІНОЧЕ ОБЛИЧЧЯ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС

В ЄДНОСТІ - НАША СИЛА!

Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний нагородив колектив ХАЕС

Гендиректор ХАЕС Андрій Козюра з почесним знаком «За сприяння війську»

Почесний знак «За сприяння війську» отримав генеральний директор Хмельницької АЕС Андрій Козюра. Це визнання свідчить про те, що колектив енергопідприємства у єдності прямує до бажаної для усієї України мети – Перемоги!

Керівник атомної електростанції зазначив: «Це нагорода всього колективу Хмельницької АЕС та її окремих підрозділів. Про все розповімо після Перемоги». Андрій Козюра подякував усім, хто долучається до допомоги Силам Оборони України.

Колектив атомників з 2014 року допомагає захисникам. Від початку повномасштабного вторгнення персонал енергопідприємства перерахував на спецрахунок ЗСУ понад 140 млн грн власних коштів. Працівники ХАЕС проводять благодійні акції та заходи, купують необхідні засоби, амуніцію та обладнання для військових підрозділів.

Відзнаку «За сприяння війську» отримують працівники Збройних сил України та інші особи за значний внесок у справу розбудови і розвитку Збройних сил України, зміцнення співробітництва у військовій, соціальній та інших сферах життєдіяльності ЗСУ.

ЖІНКИ АТОМА

Уміння перебувати у гармонії із навколишнім світом

Ольга Царук, обхідник гідротехнічної дільниці гідротехнічного цеху Хмельницької АЕС

У робочий кабінет обхідник гідротехнічної дільниці гідротехнічного цеху Хмельницької АЕС Ольга Царук навідується лише для обробки даних за результатами спостережень, записів у польових журналах про зміни, несприятливі явища на гідротехнічних спорудах згідно із методичними вказівками, інструкціями. Інші ж виробничі обов'язки їй доводиться виконувати на закріплених об'єктах, які розміщені на великій території, що належить електростанції. Серед них – земляна гребля технологічної водойми вражаючих розмірів. Її довжина складає понад сім кілометрів.

стіжно стежить. З вітхою споглядає зграї різних птахів, що облюбували територію великої водойми-охолоджувача. Поважними та величними тут завжди виглядають лебеді. Вони вже звикли до людей і з вдячністю споживають їжу прямо з рук.

Ольга Царук достеменно знає, що птахи часто уникають екологічно несприятливих територій, а наявність біля ХАЕС майже двох десятків видів пернатих свідчить, що виробництво електроенергії тут є безпечним.

Під час контролю на території дренажного каналу Ользі часто випадає бачити природні творіння бобрів – загати. За умовами експлуатації водовідвідних споруд працівникам ГТЦ доводиться їх постійно розбирати. Але через невеличкий проміжок часу жінка стає свідком нового витвору працюючих тваринок.

До влаштування на ХАЕС Ольга Царук закінчила Нетішинську ЗОШ №3. Це під час навчання продемонструвала інтерес до предметів хіміко-біологічного напрямку. Як згодом виявилось, це допомогло їй швидко адаптуватися у колективі гідротехнічного цеху. Свою роботу Ольга любить. Їй імпує колектив, з яким доводиться щодня вирішувати виробничі питання. За словами співрозмовниці, посада обхідника підходить для неї ідеально, бо потрібно постійно навідуватися на різні ділянки цеху, щоб здійснювати належний контроль за визначеними параметрами. Вона все робить професійно та якісно. Тому не дивно, що про жінку завжди можна почути тільки схвальні відгуки.

У народі здавна побутує афоризм, що не хлібом одним живе людина. Ольга – турботлива мама, любляча дружина, разом із чоловіком Миколою виховує двох дітей – Тимофію та Даніяра. Стабільна сімейна атмосфера інколи спонукає до певної зміни обстановки. Тоді ви-

никає бажання гайнути на просторі галявину правічного лісу, або на берег водойми, на якій ще не доводилось бувати. Під час таких мандрівок обов'язки кухаря завжди на себе бере чоловік. Ольга зізнається, що приготовлені просто неба страви ніколи не зрівняються з витворами на кухні власної квартири.

А ще подружжя Царуків об'єднує пристрасть до риболовлі. Щоб реалізувати своє бажання відчутти вдале клювання риби, вони можуть знехтувати солодким вранішнім сном, домашнім комфортом. Рибалкам-аматорам не страшна ні спека, ні проливний дощ.

Серед «трофеїв» Ольги є короп масою чотири кілограми. Жінка каже, що двобій із кремезною та верткою рибою їй запам'ятався надовго. Але вона мріє покращити своє досягнення, бо переконана, що її риба десь ще підростає.

Під час різних мандрівок на далекі дистанції Царуки звикли поводити себе, як мовиться, по-спартанськи. Їм не дошкуляє дискомфорт від того, що місце для сну у наметі значно жорсткіше, ніж у власній квартирі чи готелі, а теплої води під руками наразі немає. Ольга переконана, що справжні позитивні емоції народжуються під час гармонійного єднання з природою, де людина має можливість відпочити від нав'язливих стереотипів нашого швидкоплинного життя. А ще треба вміти бачити красу, яка десь приховалася за звичайним чагарником, за верболозами над тихоплинною річечкою чи просто на галявині правічного лісу. Тут не потрібно вирушати у далекі мандри. Все неповторне – поряд.

Як кожна жінка, Ольга Царук завжди мріє про сімейний затишок та благополуччя. Як і всім українцям, їй щемить серце від щоденних новин про героїчний опір наших захисників російським окупантам. І мрія тут одна – Перемога. Її Царуки відсвяткують неодмінно на неповторних просторах нашого рідного краю.

Олександр Шустерук

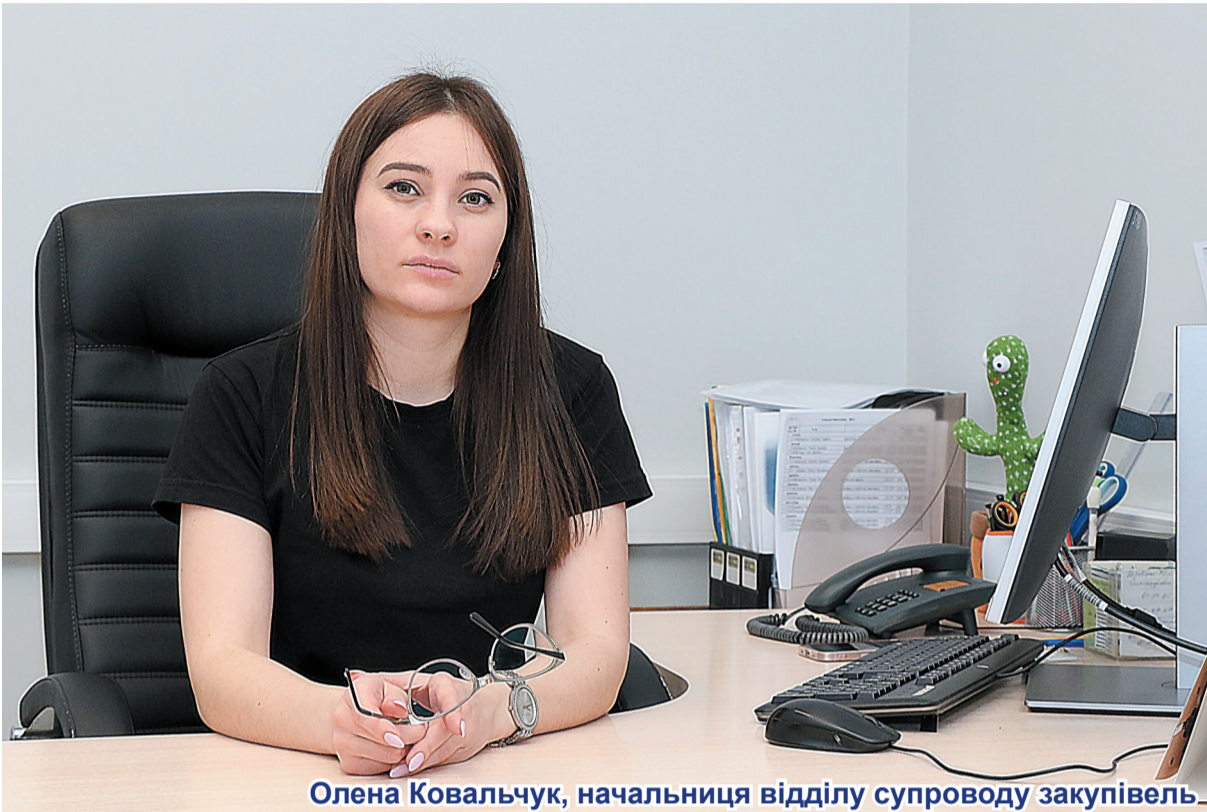
Ольга Царук не була свідком зведення гідротехнічних споруд у 80-их роках, але молода жінка має уявлення про минулі обсяги будівництва, де темпи ведення робіт та залучення людських ресурсів просто вражали. Дамба будувалася не один рік, але її експлуатація протягом майже чотирьох десятиріч демонструє велику надійність. На території розміщення цієї споруди Ольга Царук проводить візуальні та інструментальні спостереження із застосуванням контрольно-вимірювальної апаратури.

В історії діяльності ХАЕС були періоди, коли до її роботи була прикута увага представників різних політичних та громадських організацій. Але найбільше запитань ставили екологи. Часто траплялось, що вони висловлювали сумнів у надійності земляної греблі та «підігрівали» негативні настрої місцевого населення щодо доцільності експлуатації енергетичного об'єкта. Різним чуткам очоче вірили принаймні жителі сусіднього Острога, які вважали, що перебувають під загрозою затоплення міста та прилеглої території. Щодо цього в Ольги Царук завжди знайдуться переконливі аргументи на користь надійності дамби, бо вона, як працівник цеху гідротехнічних споруд, є постійним свідком та учасником її ретельного контролю.

Уже 14 років працівниця має можливість милуватися неповторними краєвидами біля об'єктів, за якими по-

ЖІНКИ АТОМА

Олена Ковальчук очолила підрозділ електростанції у 28 років. Її шлях на Хмельницькій АЕС розпочався з... реферату

Олена Ковальчук, начальниця відділу супроводу закупівель

Коли людина стає на шлях, визначений долею, саме життя, обставини та люди сприяють їй на цій дорозі. Здається, так було і в Олені Ковальчук. Лише воля провидіння була помножена на розум та наполегливість самої дівчини.

Олена народилася у селі Кунів, що на Ізяславщині. Під час навчання у Славутському ліцеї-інтернаті їй запропонували взяти участь у конкурсі рефератів Хмельницької АЕС «Атомна енергія і ми». Предметом дослідження юнки стали шляхи розвитку Хмельницької атомної електростанції. Тоді до дослідження її підштовхнула мама Лариса, яка активно долучилася до збору матеріалу – в архівах, бібліотеках та відділі зв'язків з громадськістю і ЗМІ Хмельницької АЕС. Відтак дівчина здобула Гран-прі на регіональному рівні. Саме ця перемога фактично і визначила долю Олені Ковальчук. Вона вступила на спеціальність «Спеціалізовані комп'ютерні системи» до Севастопольського національного університету ядерної енергії та промисловості, після закінчення якого отримала право на гарантоване працевлаштування на Хмельницькій АЕС.

Перший удар російсько-української війни випускниця Севастопольського університету Олена Ковальчук відчула вже у 2014 році. У березні Крим захопили вороги, провели референдум, погрозували українським студентам видачею дипломів російського зразка. Олена всіма силами протривала наступу «русскава міра». Лише через місяць після фактичного закінчення вишу, вона зуміла забрати свій український диплом і того ж дня сіла на потяг додому. «Навіть думки не було, щоб залишитися на випускний бал», – пригадує. Тоді було єдине бажання: чимдалі від землі, яку паплюжить окупант.

У перші роки роботи на Хмельницькій АЕС наша співрозмовниця змінила ряд посад на «декретних» місцях.

Розпочинала лаборантом хімічного аналізу відділу охорони навколишнього середовища. Згодом, відповідно до спеціальності, була переведена інженером-програмістом у службу інформаційних технологій. Там працювала над модулями системи контролю виконавчої дисципліни (СКВД), системою реєстрації виробничих документів та навіть – над програмним забезпеченням для однієї з ідалень ХАЕС. Довелося отримати досвід роботи й у планово-економічному управлінні.

Першим постійним місцем роботи стала посада інженера відділу супроводу конкурсних торгів. «Робота, хоч і не за спеціальністю, але сильно припала до душі», – пригадує фахівчиня. Відтак дівчина доклала максимум зусиль, аби вивчити її специфіку. Для цього переймала досвід колег, відвідувала безкоштовні семінари, слухала платні курси. Не приховує, їй, як програмісту, було непросто розібратися у сфері публічних закупівель, вивчити особливості роботи системи Prozorro.

Постійне підвищення кваліфікації не залишилося непоміченим: молода спеціалістка склала іспити у резерв на посаду керівника, а на початку 2021 року, коли її наставниця Наталя Юрївна Іванова пішла на заслужений відпочинок, очолила відділ супроводу конкурсних торгів. Тоді, у свої 28 років, Олена Вікторівна стала наймолодшою керівницею підрозділу Хмельницької АЕС. І... розпочала період змін. Було реорганізовано підрозділ, проведено ремонт чотирьох приміщень, змінено штат і назву, розроблено виробничі документи щодо порядку проведення закупівель на Хмельницькій АЕС. Нині – це відділ супроводу закупівель.

«Ніколи не думала, що у своєму віці стану керівницею підрозділу, проведу реорганізацію та набиратиму персонал», – розповідає Олена Вікторівна. Незабаром штат поповниться ще трьома працівниками й налічуватиме 15 осіб. Персонал молодий і професійний. Скажімо, заступниці керівника Руслані Шматько – 26 років, а середній вік підлеглих – 36 років.

Молодій начальниці попервах не просто було утвердити авторитет серед старших колег Хмельницької АЕС. Доводилося переконувати їх у ефективності новітніх підходів, долати певний супротив, а тоді вже показувати результат.

«Наш відділ – це маленький інститут уповноважених осіб, кожен фахівець займається закупівлею у своєму напрямку. Йдеться про товари, роботи, послуги, необхідні для функціонування усієї атомної електростанції, – від паперу до установок та капітальних ремонтів. Суми, якими оперують наші фахівці, теж різні – від копійок до мільйонів», – пояснює керівниця підрозділу.

Робота кропітка і вимагає юридичних, технічних знань, зосередженості та уважності. Відтак фахівці відділу постійно розробляють необхідні документи для проведення закупівель товарів, робіт та

нодавець обмежує терміни деяких операцій одним днем.

Додамо, що уповноважені особи несуть адміністративну відповідальність за порушення організації та проведення закупівель. Сума штрафу варіюється від 1700 до 170 тисяч гривень.

Тут немає важчих та легших днів. Закупівлі проводяться щодня, адже атомний гігант постійно потребує нового обладнання і послуг. Та повномасштабне вторгнення РФ зупинило і їх. «На чотири дні після 24 лютого 2022 року вперше за історію підрозділу в роботі настала пауза: всі були у підвішеному стані, не знали, що робити. Тоді Кабмін взяв на себе повноваження щодо регулювання правил проведення публічних закупівель. Своєю постановою він дозволив проводити закупівлі за затвердженими переліками та конкретними обсягами без використання електронної системи Prozorro. Та все одно у перші дні великої війни багато закупівель доводилося скасовувати, адже постачальники не виходили на зв'язок», – пригадує Олена Ковальчук.

Торік щонайменше чотири рази змінювалася нормативна база. Бувало таке, що одного дня організували закупівлі, згідно з однією постановою, наступного дня – змінювали роботу відповідно до іншої. Нині ж економіка країни адаптувалася до нових викликів: закупівлі майже не скасовуються, вони проходять відкрито, прозоро, для їхнього проведення достатньо одного учасника (до повномасштабного вторгнення відкриті торги проходили із застосуванням електронного аукціону, тому для їхнього проведення необхідно було щонайменше два учасники).

У світлі мінливого законодавства, воєнних викликів та колосальної відповідальності Олена Ковальчук, начальниця відділу супро-

Олена Ковальчук, начальниця відділу супроводу закупівель, – наймолодша серед керівників підрозділів Хмельницької АЕС. Нині Олені тридцять років, а в її підпорядкуванні цілий штат уповноважених осіб із закупівель. Робота кропітка і філігранна, адже стосується придбання товарів, робіт та послуг, необхідних для функціонування кожного цеху та відділу Хмельницької атомної електростанції. Вартість закупленого варіюється від копійок до мільйонів гривень.

послуг, перевіряють на відповідність подані тендерні пропозиції учасників, які беруть участь у торгах, часто консультуються із керівництвом підрозділів Хмельницької АЕС, дирекцією ДП «НАЕК «Енергоатом». Вони змушені не рахуватися з особистим часом, оскільки зако-

воду закупівель Хмельницької АЕС, без перебільшення сказати, живе роботою. «Дійсно, всі мої думки – на роботі, поки що не виходить перемикнути», – зізнається Олена.

Нині вона мешкає у Нетішині. У 2021 році, отримавши цільову позику від Хмельницької АЕС, придбала однокімнатну квартиру. Її стіни прикрасила картинками. Зауважує, що відновлюється за допомогою мистецтва – малює картини за номерами, викладає бісером алмазні мозаїки, вишиває абстракції. Прогулянки на природі теж дарують наснагу на підкорення нових вершин.

«Я – дуже щаслива людина. Мрію, щоб закінчилася війна і можна було відчувати щастя сповна», – ділиться жінка. Заради цієї мрії працює і керівниця, і увесь її колектив: донатять, волонтерять, допомагають військовим частинам і окремим захисникам – кожному, хто звертається. А вже кожен внесок – це крок до Перемоги!

Лариса Власюк

ВДЯЧНІ ЗА ЗАХИСТ!

Відділ роботи з громадськістю і ЗМІ ВП ХАЕС оголошує творчу акцію «Вдячні за захист». До участі запрошуються працівники ХАЕС

Минув рік, як підступні чоботи ворога топчуть нашу рідну землю та проливають ріки крові українців, як ворожі ракети руйнують міста та села незалежної нації, як гинуть найкращі сини та доньки України, як усі ми втратили спокій та право на мирне життя.

Але на нашому боці правда, весь цивілізований світ та мужні воїни, які боронять нас та наближають Перемогу.

Саме їм ми хочемо подякувати та присвятити найкращі слова та побажання!

Висловлюйте свою вдячність нашим боронителям у довільній формі (вірш, проза, лист, відеоролик, пісня тощо).

Нашим захисникам необхідна підтримка не тільки матеріальна, а й моральна. Тому усі творчі роботи будуть надіслані на передову, а найкращі – відзначені цінними подарунками.

Роботи надсилайте до 7 березня у приватний повідомлення сторінки ХАЕС у Фейсбук:

<https://www.facebook.com/khnpp/>

або на поштову скриньку за адресою:

haec.oroismi@gmail.com

Велич жіночої краси

Вона надихає своєю красою, ніжністю та чарівністю. Кожного дня дарує частинку своєї душі рідним, друзям, знайомим. Напередодні Міжнародного жіночого дня хочеться розповісти про прекрасну жінку, начальнича сектора технічного відділу управління капітального будівництва Хмельницької АЕС Валентину Пилипівну Криву, про те, якою повинна бути справжня Берегиня.

... На нитку часу нам нанизані роки, і кожна це намісто приміряє. Та жодна з нас, де і коли, і як носити його, не відає, не знає...

Валентина Крива належить до людей, спілкування з якими завжди викликає бурю позитивних емоцій. За своєю натурою це дуже відкрита, оптимістична і життєрадісна жінка. Вона – цікава співрозмовниця і може невимушено завести бесіду на різні теми з будь-якою людиною. На всі запитання у неї завжди готова відповідь, причому, відповідає вона із приємною та відкритою посмішкою. Людей притягує у ній природність, легкість, відкритість, вміння щиро, по-дружньому, дивитися у вічі. Їй можна довіритися, знаючи, що завжди вислухає, підтримає, надихне, а якщо виникне така потреба, то й втішить у будь-якій життєвій ситуації. Така вона, наша Валя.

Народилася колега 27 лютого 1963 року в селі Базалія, Теофіпольського району, що на Хмельниччині. Село мало ще одну цікаву назву, вигадану односельцями, – «Бразилія». У родині вже було троє синів, і ось народилася дівчинка, мамина радість. Валентина розповідає, що з мамою дуже схожа: «Я – мамина донька все життя».

Любили Валентину всією родиною: тітка, яка не мала своїх дітей, ставилася до дівчинки, як до рідної дитини. Після тітчиної смерті племінниці дістався її будинок, куди вона з величезним задоволенням приїздить.

Школа, технікум, інститут, заміжжя... Валентина прийняла пропозицію руки і серця від Володимира. Вони, однокласники, були закохані одне в одного ще зі школи, і дівчина жодного дня не пошкодувала про свій вибір. Невдовзі молоді побралися, а на початку березня 1987 року в подружжя народився син Сергій.

І все було б добре, аби не страшна подія, яка трапилася у їхньому житті на Різдво, 6 січня. Трагедія перекреслила щасливе буття української родини. Загинув коханий чоловік, з яким прожила лише неповних п'ять років, – аварія забрала його життя. Як пережити це, коли

здається, що життя зупинилося і щастя без Володимира просто немає? Як впоратися з болем і знайти в собі сили жити далі?

«Перші роки після смерті Володимира я не знала, що зі мною відбувалося. Жила, як кажуть, автоматично. Йшла на роботу, поверталася з неї. Піклувалася сином, допомагали мої батьки та батьки Володі, завжди відчувала підтримку колег чоловіка: Петра Ткачука, Олександра Тадеошука та Миколи Рудика. Це був страшний шок», – розповідає Валентина Крива.

Джерелом надії у подальшому житті став син Сергій. Це додало сили та відваги. Сина виховувала в любові, старалася вкласти у нього все добре та хороше, аби виріс порядною людиною, щоб ніколи не сумнівався у своїх можливостях та здібностях. Так і вийшло. Хлопець став успішним студентом Київського національного авіаційного університету, наразі працює в будівельній галузі, одружений, має двох дітей – Дмитрика та Олександру. У них – дітях та онуках – і знайшла своє справжнє щастя.

Життя продовжувалось. Доля подарувала Валентині Пилипівні щасливі роки у шлюбі з другим чоловіком – Віктором. Після пережитого це був справжній подарунок. Віктор став підтримкою та опорою в житті, прикладом для наслідування сину Сергію.

Звідки беруться особистості, про яких кажуть: «Вона зробила себе сама»? Напевно, з випробувань та особистої внутрішньої сили. «У моєму житті були важкі сходи, але я рада, що пройшла ці випробування», – розмірковує Валентина Пилипівна.

– Яка найяскравіша мить Вашого життя?

– Однозначно, народження сина. Відчуття радості, щастя, захвату не передати словами. Це був чудовий сонячний день, 9 березня, який змінив моє життя на краще, відкрив для мене іншу планету – планету Дитинства. А згодом її заселили і мої внучатка.

– Щоб Ви побажали жінкам України?

ЖІНКИ АТОМА

Валентина Крива з онуками

– Як усі українці, як увесь світ добрих людей, бажаю, аби якнайшвидше закінчилась війна, щоб Україна перемогла ненаситного і жорстокого ворога й залікувала свої рани. Перемоги! Перемоги! І ще раз Перемоги! Бажаю нашій Україні миру, спокою, щоб дітки росли здоровими та щасливими. Мріяти, усім серцем чогось бажати та вірити у себе.

Наталія Корнійчук, інженер УКБ Хмельницької АЕС

P.S. Колектив управління капітального будівництва ХАЕС щиро вітає Валентину Пилипівну із ювілейним днем народження, який вона відзначила 27 лютого, та з нагородженням її Почесною грамотою ДП «НАЕК «Енергоатом». З роси та води Вам, шановна ювілярко, на довгі і щасливі літа в мирній і квітучій Україні!

ІНФОРМАЦІЙНІ ГОСТИНИ

Тему наукової роботи «підказали»... енергоперебої

З роботою «Енергогенератор у побуті» восьмикласниця Судилківського ліцею Анастасія Власюк посіла почесне друге місце Всеукраїнського конкурсу рефератів «Ядерна енергія і світ». Представники Хмельницької АЕС побували у Судилкові, що на Шепетівщині, щоб особисто передати приз переможниці.

Хмельницька атомна електростанція – це перспективний майданчик, який з появою нових енергоблоків посилить енергопотужність країни. Нове будівництво, впровадження новітніх технологій потребуватиме залучення фахівців нової генерації. Тому вже сьогодні потрібно спонукати молодь до поглибленого вивчення атомної енергетики.

Серед методів популяризації фаху – інтелектуальні змагання, до яких активно залучає школярів відділ зв'язків з громадськістю та ЗМІ ХАЕС. Нещодавно було підбито підсумки Всеукраїнського конкурсу рефератів «Ядерна енергія і світ», організованого ГО «Українське ядерне товариство». Фіналістами конкурсу, зокрема, стали й школярі регіону розташування Хмельницької АЕС: Сергій Белінський (Берездівський ліцей) та Анастасія Власюк (Судилківський ліцей) та Софія Кузьменко (Шепетівський НВК №2). Вони отримали призи та подарунки від Українського ядерного товариства та ТОВ «Енергобезпека Груп».

Приз восьмикласниці Судилківського ліцею Анастасії Власюк, яка посіла почесне друге місце, представники Хмельницької АЕС передали особисто. Знаково, що участь у конкурсі від УКРЯТу в різний час брали 5 учнів цього навчального закладу – Богдан Тригубець, Олександр Грига, Настя Девель, Ілля Кондрачук та, власне, Анастасія Власюк. Двоє учнів уже навчаються у профільних вишах. Всі вони – натхненні вчителькою фізики Галиною Замурняк. В чому ж секрет цього навчального закладу?

Судилківський ліцей – опорний навчальний заклад, в якому займається 722 учні. Зокрема, тут практикують індивідуальну форму, інклюзивне навчання, екстернат та навчання у вечірніх класах. Заклад «випадає» з до-

Олена Веселова, Галина Замурняк, Анастасія Власюк та Тетяна Регула

волишнього сільського пейзажу, адже розфарбований по-молодіжному яскраво, на подвір'ї – три шкільні автобуси. Кілька років тому тут за державні та регіональні кошти – понад 30 млн грн – було зроблено фундаментальний ремонт. Проте у ліцеї немає укриття, відтак учні навчаються дистанційно.

Тому восьмикласниця ліцею Анастасія Власюк осо-

бливо зраділа можливості прийти до альма-матер, зустрітися з атомниками та отримати довгоочікуваний приз. Її мама Людмила, педагог ліцею, підтвердила, що діти, в яких війна забрала можливість вчитися очно, нині мріють повернутися у навчальний заклад. Ось такі парадокси війни.

На конкурс «Ядерна енергія і світ» Настя підготувала роботу «Енергогенератор у побуті». Каже, тему підказало саме життя, адже, вирішивши придбати генератор, родина Власюків опинилася перед дилемою: який обрати. Звернулися до вчительки фізики Галини Замурняк – так з'явилася наукова робота. Над дослідженням працювали близько двох тижнів. Провідний інженер Хмельницької АЕС Олена Веселова підкреслює, що Настя, вичерпно вивчила предмет та впевнено захистила роботу. Наступного року дівчинка планує розширити тему і дослідити використання енергогенераторів на атомних електростанціях.

«Якщо дитина прагне навчатися, її вабить фізика – дистанційне навчання не перешкода», – включається в розмову наставниця призерки, вчителька фізики Галина Замурняк. Її педагогічний стаж налічує 31 рік. А секрет успіху – у прагненні зацікавити дітей. Сама ж педагогиня зізнається, що її до професійного зростання спонукає чоловік – інженер-електрик трансформаторної підстанції.

«Маю щастя працювати у прекрасному колективі, в якому педагоги надихають та мотивують до зростання», – директорка Судилківського ліцею Тетяна Регула високо оцінила роботу вчительки фізики Галини Замурняк та її учениці. Керівниця підкреслила, що учасники конкурсу – потенційні кадри для атомної енергетики.

Лариса Власюк

Перспектива

ЗАСНОВНИКИ:
адміністрація та трудовий
колектив ВП «Хмельницька АЕС»
ДП «НАЕК «Енергоатом»

Газета заснована у 1991 році
Свідоцтво про реєстрацію
періодичного видання
Серія ХЦ № 200
від 25 жовтня 1994 р.

Головний редактор **Тетяна Степанюк**, тел.: 6-37-84
Редактор **Лариса Власюк**, тел.: 6-37-85
Кореспондент **Олександр Шустерук**, тел.: 6-37-86;
E-mail: stepanyuk.tetiana@khnpp.atom.gov.ua
khnpp.atom.gov.ua

Газету зверстано у ДОД ЦГЗ ВП ХАЕС.
Віддруковано у видавництві
ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14, тел/ф.: (044) 581-68-18.
Тираж 1000 екз. Зам. 1006
Розповсюджується безкоштовно

